

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ»

Ο ΝΤΟΥΓΚΛΑΣ ΦΑΙΡΜΠΑΝΚΣ ΓΙΟΣ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ...

("Ένα πολύκροτο κέρρο του πρώην σύζυγου τ'ης Τζζάν Κράουφρντ γιά τήν έρωτική ζωή των 'Αγγλίδων")

Ντούγκλας Φαίρμπανκς υιός, κατά τό τελευταίο ταξειδι του στό Λονδινο, τό «Ταξειδι παρηγοριας», όπως τό ειπαν, ύστερα από τήν εγκατάλειψι του από τήν Τζζάν Κράουφρντ, είχε τήν έμπνευσι νά γράψι τό ακόλουθο άποκαλυπτικό άρθρο γιά τίς 'Αγγλίδες, πού δημοσιεύθηκε σ' όλες τίς εφημερίδες του Παλλου και του Νέου Κόσμου.

Ο Ντούγκλας Φαίρμπανκς, υιός, ύπεραπιζείται με τσή άγάπη τίς γυναίκες τής 'Αγγλίας, ώστε έχει γίνει σήμερα ό πιο συμπαθής «άστέρας» τους. Μιά δέ από τίς πλουσιότερες και τίς πιο έκκεντρικές 'Αγγλίδες, ή λαϊδή Μπέττυ Σάλφρντ, του έστειλε ένα λεύκωμα μεγάλης αξίας, μαζί μ' ένα θερμό γράμμα της νά δεχθί αυτό τό δωρο ως μία μικρή ένδειξι τής άγάπης των 'Αγγλίδων, ή όποιες τόν θεωρούν σήμερα ως τόν καλύτερο φίλο τους. Τό πολυτελές λεύκωμα της λαίρας Σάλφρντ, έχει εκατό φωτογραφίες των πιο ώμορφων γυναικών του 'Ηνωμένου Βασιλείου, μ' έγκάρδιες αφιερώσεις τους προς τόν πασιγνώστο «άστέρα».

Νά, τί γράφει λοιπόν ό άτυχος σύζυγος τής Τζζάν Κράουφρντ, τόν περίφημο κέρρο του:

«Πριν κáνω αυτό τό ταξειδι μου στό Λονδινο, τρομοκρατημένος άπ' όσα άκούγα γιά τήν ψυχρότητα πού γυναικειού 'Αγγλικού κοινού, θέλησα πρώτα νά μελετήσω λίγο στό θιβλια τόν χαρακτήρα του. 'Ήξερα, ότι ένας από τους περιφημότερους 'Αμερικανούς καθηγητάς, ό "Άρθουρ Τζών Κάπελ, είχε εκδώσει ένα θιβλίο, ειδικώς γιά τόν χαρακτήρα των 'Αγγλίδων, στό όποιο ανέλυε με «προσοχή» κι ύστερα από μεγάλες έρευνές του τά «παράδοχα αυτά πλάσματα πού λέγονται 'Αγγλίδες και πού εινε τόσο ψυχρές, τόσο υπέρπαινες και τόσο αδιάφορες, ώστε αμφιβάλλει κανείς άν εινε γυναίκες!»

Φανατισθίε τώρα τήν άπελπισία μου, όταν διάβασα στό θιβλίο του 'Αμερικανού καθηγητού, ότι τά 60 % των 'Αγγλίδων εινε ικανές νά παγώσουν τήν καρδιά κι' ενός άκόμη σείχη με τήν αδιαφορία τους, ότι δέν έχουν ίχνοσ γυναικειάς λεπιτότητας κι' ότι δέν εινε τίποτ' άλλο από πελώρια και άνοικονόμητα πόδια, τά όποια μάλιστα τίς κάνουν νά κοκκινίζουν από τήν ντροπή τους και τίς στενοχορίζουν τους.»

Καθώς γυρίζα άπογοητευμένος τίς σελίδες του θιβλίου του σοφού δόκτορος, διάβασα άκόμη ότι κι' ή 'Αγγλίδα παίρνει στό σοβαρό τόν έρωτα, φλερτάρει από συήθεια και παντρεύεται γιά νά κáνη τόν άνδρα της νά ύποφέρει από τίς ιδιοτροπίες της.

Μολαταύτα ό έρωσ φαίνεται στην 'Αγγλίδα «όχι καθώς πρέπει» αίσθημα και ντρέπεται άπερίγραπτα κι' αυτό, όταν εινε έσωστειμένη. 'Αν θέλωμε λοιπόν νά συγκρίνωμε τίς νεαρές 'Αγγλίδες με τίς 'Αμερικανίδες, εινε σάν νά θέλωμε νά συγκρίνωμε μία άνοστη μπύρα με τήν έκλεκτή σαμπάνια!»

Αυτό γράφει γιά τίς 'Αγγλίδες ό άπαίσιος Τζζών Κάπελ και κλείνει τήν «άποκαλυπτική» αυτή έρευνά του, προσθέταν ότι «εινε περίεργο κι' ανεξήγητο, πώς ένας #θνος τό όποιο γέννησε τόσους μεγάλους άνδρας, έχει γυναίκες, ή όποιες δέν έχουν καμιά...γυναικειά χάρι κι' ώμορφιά!...»

Διάβολε! Πώς θά πύγαινα λοιπόν νά επισκεφθώ μία τέτοια χώρα, όπου ή γυναίκες εινε κατεψυγμένες; 'Ετρευνα λοιπόν, όσο φανταζόμουν τή...θερμότητα της ύποδοχής πού μου έτοιμαζόταν.

Θά με ύποδεχόντουσαν 'Ο μερικοί δημοσιογράφοι ά-

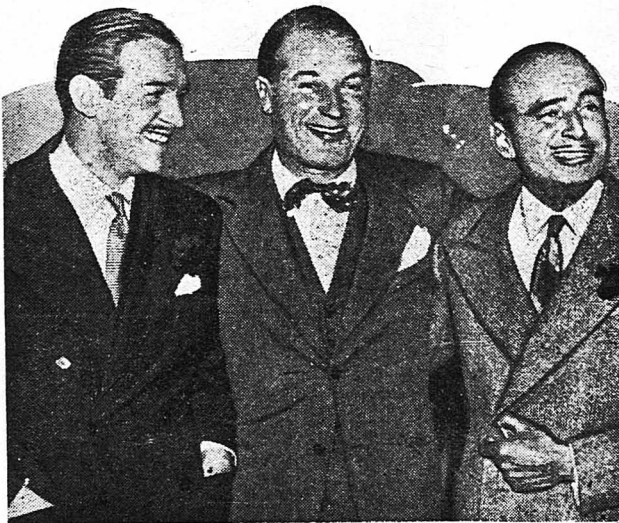
πό επαγγελματικό ενδιαφέρον, λίγοι περιεργοι κι' αυτό θά ήταν όλο! Στενοχωρημένος πέταξα μακριά τόν δόκτορα Ιζών Κάπελ και θέλησα νά ριξώ μία ματιά στις εφημερίδες νά δω τί γράφανε γιά τό προσεχές αυτό ταξειδι μου. 'Άξαφνα τό θλέμμα μου έπεσε σ' ένα έντυπωσιακό τίτλο: «Τό συνταρακτικό έγκλημα μιάς ώμορφης 'Αγγλίδος! Πώς εκδικήθηκε τόν άπιστο φίλο της! Τό τραγικό τέλος ενός περιπαθούς ειδυλλίου».

Εβγάλα τότε μία κραυγή έκπλήξεως κι' άρχισα νά κάνω σόν τρελλός από τή χαρά μου. 'Επιτέλους! Στίς τρεις αυτές γραμμές ειχα ανακαλύψει ό,τι δέν μπόρεσα νά βρω στό πολυέλιθο θιβλίο του 'Αμερικανού καθηγητού. 'Η 'Αγγλίδες ειχαν καρδιά! Πανούσαν, αγαπούσαν και σκότωναν από έρωτα!...

«Όταν τό αεροπλάνο πού πήρα από τό Παρίσι προσγειώθηκε στό αεροδρόμιο του Κρόύντον, είδα τόν κόσμο έξαλλο από τόν ένθουσιασμό νά γυνώρια μόνος μου τήν γυναικειά ζωή του Λονδινο. Ντύθηκα όσο μπορούσα πιο άπλα και βήκηκα από τό ξενοδοχείο μου άγνωστος κι' άπαρητητος άπ' όλους. Πού θά πύγαινα; Ούτε κι' έγώ δέν ήξερα. 'Η έπιθυμία μου ήταν νά δω από κοντά «αυτές τίς τόσο ψυχρές 'Αγγλίδες πού δέν εινε γυναίκες!» 'Εβγάλα παντού, στα κέντρα, στους κινηματογράφους, στους θρόνους, μα δέν τίς βρήκα πουθενά! 'Όπου και νά πύγαινα, συναντούσα δροσερές και πολυ χαριτωμένες γυναίκες, πολλές από τίς όποιες ήσαν τόσο ώμορφες πού μ' έφησαν καταπλήκτο. 'Αργά τό θράδυ, στάθηκε τέλος στην Ρήτζεντ Στρήτ, στην καρδιά του Λονδινο, όπου εινε όλα τά καταστήματα. 'Ηταν ή ώρα πού σχολούσαν από τή δουλειά τους, ή μοδιτρούλες, ή πωλήτριες, ή δακτυλογράφοι. Τά περισσότερα από αυτά τά κορίτσια ήσαν ώμορφα και ντυμένα με κομψότητα. 'Όλα σχεδόν φαινότουσαν εύτυχισμένα! Πολλά άπ' αυτά έτρεχαν νά συναντήσουν τό φίλο τους πού τίς περιέμενε στη γωνιά τό δρόμου κι' έφευγαν μαζί του, στριγμένα στό χέρι του με γέλια. 'Αλλα πάλι, άφού μάταια κύτταζαν δεξιά κι' αριστερά, μήπως τυχόν τά περιέμενε κανείς, έφευγαν σιγά-σιγά, με μία φανερή μελαγχολία. 'Ήσαν λυπημένα γιατί ήσαν μόνα τους... Κι' όμας καταλάβαινα, ότι ήθελαν κι' αυτά νά διασκεδάσουν κι' ότι έπιθυμούσαν τόν έρωτα...

'Η χαριτωμένες αυτές μικρούλες έδειχναν με τόν καλύτερο τρόπο, ότι ή 'Αγγλίδα δέν εινε ψυχρή, ότι έχει καρδιά πού ύποφέρει από τή μοναξιά, σάν τήν καρδιά της 'Αμερικανίδας, της Γαλλίδας, της Κινέζας... Γύρισα λοιπόν εδωαριστημένος στο ξενοδοχείο μου. Μα κι' εκεί πέρα με περιέμενε μία έκπληξις: Ένα πλήθος δηλαδή γυναικών τής άνωτέρας άριστοκρατίας του Λονδινο! Ειχα ξεχάσει ότι ήταν ή ώρα πού ειχα όρίσει γιά νά ύπογράψω τίς φωτογραφίες μου και νά μοιράσω αυτόγραφα.

Αυτή ή δουλειά, ή όποια εινε γιά όλους τους «άστέρους» ένα Ιεροεξεταστικό μαρτύριο, γιά μένα έκείνη τήν ώρα ήταν ή πιο εύχρηστη άπασχόλησι. Κάθησα λοιπόν στο σαλόνι μ' ένα ψυχρό ύφος κι' άρχισα ν' άραδιάζω αφιερώσεις, τόσο αδιάφορες, τόσο λίγο τρυφερές, ώστε είδα τίς θαυμάστριές μου νά κοκκινίζουν

Ντούγκλας Φαίρμπανκς υιός, ό Μωρίς Σεβαλιέ κι' ό Ντούγκλας Φαίρμπανκς πατήρ, κατά τό τελευταίο τους ταξειδι στό Λονδινο.

ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΛΑΓ'ΙΚΕΣ ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΞΟΡΚΙΑ

Τὰ περισσότερα γουρούνια παθαίνουν συχνά από μία άρρώστια του λαϊκού, τὸ «χοιρόλαϊμο». Οἱ χωριάτες μας λοιπόν γιά νά μήν πάθῃ τὸ γουρούνι τους ἀπὸ «χοιρόλαϊμο» δένουν γύρω στὸ λαϊκὸ τους μιά κλωστή καιωμένη ἀπὸ κατσικιές τρίχες.

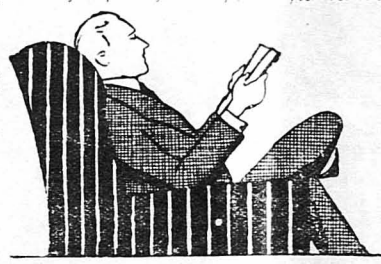
Σὲ πολλά μέρη πιστεύουν πάλιν πὼς ὅταν πέσει κατὰ τὴν ὠρα τῆς στέψεως τὸ στεφάνι ἀπ' τὸ κεφάλι τοῦ γαμπροῦ ἢ τῆς νύφης, εἶνε προμήνυμα θανάτου.

Στὴ Θεσσαλία τὴν Πρωτομαγιά, μόλις ξυπνήσουνε τὸ πρωϊ, τρώνε ὄλα ἀπὸ μιά σκελίδα σκόρθου, γιά νάνα γεροί ὅπως αὐτὸ καὶ νά ζήσουν τόσα πολλὰ χρόνια, ὥστε νά κάνουν ἄσπρα μαλλιά σάν τίς τρίχες τῆς ὄρυφης τοῦ σκόρθου.

Οἱ περισσότεροι ἀπ' τοὺς χωρικούς μας πιστεύουν ὅτι:
 "Ὅταν σὲ τρώει ἡ μύτη σου, θά φᾶς ἔζυλο.
 "Ὅταν σὲ τρώει ἡ παλάμη τοῦ ἀριστεροῦ χεριοῦ σου, θά δῶσης λεφτά. Κι' ὅταν τὸ δεξιὸν σου, θά πάρης λεφτά.
 "Ὅταν σὲ τρώει τὸ πόδι σου, θά πάρης δρόμο.
 "Ὅταν κουδονίζει τὸ δεξί σου αὐτί, θά μάθης μιά καλὴ εἶδησι, κι' ὅταν τὸ ἀριστερό σου, μιά εἰδησι κακῆ.
 "Ἄν λαγκεύη (κινεῖται) τὸ θλέφραο σου, θά πάρης πάλι καλὴ εἶδησι.
 "Ὅταν δῆς τὸ μωρό σου, πὼ μπορεῖ καὶ περπατεῖ, νά μπουσουλᾷ, νάσαι σίγουρος πὼς θά δεχτῆς τὴν ἰδια μέρα ἐπισκεπτες.

Ἡ γυναικὲς τῶν Θηθῶν, ἐκτός ἀπὸ τίς Κυριακὲς καὶ τίς μεγάλαις γιορτῆς, δὲν ἐργάζονται, δὲν ἐργάζοντοσαν ἄλλοτε καὶ τίς περισσότερες μικρογιορτῆς τοῦ χρόνου, καθὼς καὶ κάθε Τετάρτη καὶ Παρασκευῆ.

Τῆς Ἁγίας Μαρίας ξεσφανα δὲν δουλεύσανε. Κι' ἂν τίς ραποῦσε κανεὶς γιὰτὶ δὲν ἐργάζονται μίς τόσο μικρὴ γιορτῆ, ἀπαντοῦσαν:
 —Ἡ Ἁγία Μαρίνα μάρανε μανὰ καὶ θυγατέρα!
 Τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης πάλιν, ἄλλη δουλειὰ δὲν ἔκαναν ἐκτός ἀπὸ τὸ σκούπισμα, γιὰτὶ:
 «Κόρη λούστηκε κ' ἔπεσαν τὰ μαλλιά της».

«Κόρη σκούπιζε καὶ θῆρκε ἕνα λογάδι» (λογάδι=δέμα με φλουριά).
 Ἐπίσης ἡ γυναικὴ πὼ ἐδούλευε Τετάρτη καὶ Παρασκευῆ διέτρεχε τὸν κίνδυνον νά χάσῃ τοὺς δικούς της. Ἴδου καὶ τὸ σκετικὸ τετοόστιγο:
 «Παρασκευῆ τὸν ἄνδρα σου
 Τετάρτῃ τὰ παιδιὰ σου,
 Καὶ ἂν δὲν ἔχεις φαιελιά
 Φύλα τὰ δὺ σου ματὰ!...»

ἀπὸ τὴ στενοχωρία τους! Δὲν κρατήθηκα τότε καὶ ξέσπασα σ' ἕνα εὐθμο καὶ ἠχηρὸ γέλιο!
 —Μὲ συγχωρεῖτε, τοὺς εἶπα, μὰ φοβήθηκα μήπως δὲν θρίσκετε «καθὼς πρέπει» μιά πολὺ φιλικὴ ἀφιέρωσι!
 Ἐκείνης μὲ κύτταξαν, σάν νά εἶχα πέσει ἀπὸ τὰ σύννεφα! Δὲν καταλάβαιναν γιά ποῖο λόγο εἶχα πάρει πρὶν ἐκεῖνο τὸ τόσο σοβαρὸ ὕφος. Ἐπειτα ὅμως κατάλαβαν τί ἤθελα νά πῶ καὶ διασαυρηθήσαν:
 —Βέβαια, ὑπάρχουν στὸ Λοιδνὸ καὶ γυναικὲς ψυχρῆς, μοὶ εἶπαν, μὰ τὸ λάθος δὲν εἶνε δικὸ τους. Εἶνε συνήθως γυναικὲς ἀπογοητευμένες ἀπὸ τὸν ἔρωτα ἢ ἀνίκανες ν' ἀγαπήσουν καὶ πὼ εἶνε καταδικασμένες σὲ ἀφάνεια ἀπὸ τὴ φύσι. Ὑπάρχουν ἐπίσης νέες, ἢ ὁποῖες μεγάλωσαν σ' ἕνα οἰκονομικὸ περιβάλλον, τὸσο ἀσθηρὸ, ὥστε τὸ χαμόγελο πέθανε στὰ χεῖλι τους πρὶν ἀκόμη ν' ἀνθίσῃ. Αὐτὲς ὅλες εἶνε πράγματι ψυχρῆς. Μὰ τέτοιες γυναικὲς τίς θρίσκετε κανεὶς παντοῦ, σ' ὄλο τὸν κόσμολ!
 Πόσο εἶχαν δίκιο! Ἡ Ἀγγλίδα εἶνε εὐγενικὴ καὶ χαριτωμένη ὅσο κάθε ἄλλη γυναικὴ. Ἐχει τὴν ἰδια λεπτότητα στὰ αἰσθήματα, τὴν ἰδια εὐαισθησία, τὴν ἰδια μητρικὴ στοργή. Μπορεῖ νὰ μὴν ἔχη ἴσως τὴν νοσημιὰ τῆς Ἀμερικανίδας, τὴν γρηγορὴν λήψη τῆς Γαλλίδας, τὴν φλογερότητα τῆς Ἰσπανίδας ἢ τὰ σταθερὰ γυναικεῖα προτερήματα τῆς Γερμανίδας, ἔχει ἕμως τρυφερὴ καρδιά, πὼ ἀγαπᾷ με πᾶθος. Δὲν εἶνε ψυχρὴ!
 Εἶνε ἴσως πάρα πολὺ ὑπερήφανη κι' αὐτὸ τὴν κάνει νὰ φαίνεται «κρύα» στους ξένους.
 Αὐτὲς λοιπὸν εἶνε ἡ Ἀγγλίδα, ἢ ἀληθινῆς ἢ ζωντανῆς κι' ὄχι ἡ κερμένε κοκκίλες τὸ σοφὸ καθηγητοῦ Τζῶν Κάπελ. Εἶνε τόσο ὡμορφες, ὥστε μ' ἔκαναν νά ξεχάσω τίς γυναικὲς τῆς πατρίδος μου, πὼ εἶνε τόσο λίγο σταθερῆς στὸν ἔρωτα!
 ΝΤΟΥΓΚΛΑΣ ΦΑΙΡΜΠΛΚΣ, γιός

ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ χρῆσις τῶν ἀναισθητικῶν φαρμάκων στὴ χειρουργικῆ, ἦταν γνωστὴ πρὶν ἀπὸ δὺο χιλιάδες χρόνια. Ὁ Πλίνιος μιλᾷ, γιά κάποια πέτρα τῶν Μεγάρων, τὴν ὅποιαν τρίβανε οἱ γιατροὶ τῆς ἐποχῆς τῶν, ζυμάσανε κατόπι τὴν σκόνη τῆς μὲ ξεῖδι καὶ τὸν πολτὸ πὼ παρασκευάζανε τὸν τοποθετοῦσανε στὸ μέρος τοῦ σώματος τοῦ ἀρρώστου, στὸ ὅποιο ἤθελαν νά προκαλέσουν τοπικὴ ἀναισθησία.

Ἡ πρώτη καπνοδόχος ἀπὸ πεπιεσμένο χαρτί, κατασκευάστηκε πρὶν τριάντα χρόνια στὴν πόλι Βρεσχάν τῆς Πρωσίας. Ἡ καπνοδόχος αὐτὴ εἶχε ὕψος 17 μέτρων.

Ὅλα τὰ πολύτιμα πετράδια, ἐκτός ἀπὸ τὰ διαμάντια, χάνουν μὲ τὸν καιρὸ τὴν λάμψη τους καὶ τὸ χρῶμα τους.

Ἐνας γιατρός ἐπιμένει ὅτι ἐκεῖνοι πὼ πίνουν γάλα ἀγελαδίνῳ, προσβάλλονται ἐυκολώτερα ἀπὸ τὰ μικρόβια τῆς φθίσεως, ἀπ' αὐτοὺς πὼ πίνουν γάλα κατ'αἰκίῳ, θουβαλίῳ καὶ γαιθουρίνῳ.

Τὸ μεγαλύτερο ἐσπετὸ τοῦ κόσμου εἶνε ὁ ἀνθρωποφάγος κροκόδειλος τῆς Νοτίου Ἀσίας καὶ τῆς Αὐστροαλίας. Ἐχει μήκος δέκα περίπου μέτραν καὶ ζῆ μέρα σὲ ἄλμυρά νερά.

Στὴν Ὀλλανδία, ἡ καθαριότητα τῶν σταυλῶν τῶν ἀγελαδῶν εἶνε παροιμιώδης. Μπορεῖτε νά λάβετε μιά μικρὴ ἰδέα τῆς ἀφάνστατης αὐτῆς καθαριότητος, ἂν σὰς ποῦμε ὅτι ἔξω ἀπ' τὴν εἴσοδο κάθε σταυλοῦ θρίσκεται πάντοτε ἀπλωμένη μιά φάρα γιά νά καθαρίζουν τὰ πόδια τους ὅσοι πρόκειται νά μπουῖ μέσα.

Τὰ ψεύτικα μάτια τὰ κατασκευάζανε καὶ τὰ χρησιμοποιῶσανε πρώτοι οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι. Πολλὲς Αἰγυπτιακὲς μούμιες, πὼ θρέθησαν σὲ ἀνασκαφές, εἶχαν τετηγνὰ μάτια, κατασκευασμένα ἢ ἀπὸ χρυσαφί ἢ ἀπὸ ἄσμη ἢ ἀπὸ ἔλεφαντόδοντο.

Ὅσοι ταξειδεύουν στὰ ψυχρότερα μέρη τῆς Σιθρίας, ὅταν ὁ οὐρανὸς εἶνε αἴθριος, θλέπουν τὸ οὐράνιο τόξο ἐπὶ εἰκοσι καὶ τριάντα ὄρες συνεχῶς.

Σὲ μιά ἀπ' τίς ὀρεινῆς ἐπαρχίης τῆς Περίας, ὅταν μιά νέα βέλιε νά παντρευτῆ ἕνα νέο, δὲν ποικεφαλαίε καὶ πολὺ. Στέλνει τὸν ὑπηρετῆ τῆς ἢ ἕνα μαντήλι, τὸ ὅποιο ἐκεῖνος πετάει ἔξω ἀπὸ τὸ κεφάλι τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς! Ὁ νέος, ὁ ὅποιος θά πάθῃ ἕνα τέτοιο πράγμα, εἶνε ὑπογερωμένος νά πάθῃ τὴν ἰδια μᾶρα κίολας στὸ σῆτι τῆς κόρας καὶ νὰ τὴν ζήση ἀπὸ τοὺς γονεῖς της. Ἄλλοιὼς θεωρεῖται ὡς ἀνάνθρωπος!

Ἐνας χημικὸς ὑπέβαλε στὸ Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν αἴτησι νά τοῦ δοθῆ διπλόμα εὐρεσιτεχνίας, ἰσχυριζόμενος ὅτι ἐφεῖρε χάρπια πὼ περιεῖχαν συμπετυκνωμένον...καθαρόν ἀέρα!

Ἐἠ ἐφεῖρεται μου, ἔγραψεν ὁ ἐφευρετῆς στὴν σχετικὴ αἴτησι του, θά σῶσῃ κόσμολ καὶ κοσμικὰ καὶ ἰδίως ἐκείνους πὼ ζοῦν μέσα στὰ ὑποθρόχια καὶ στὰ θάθη τῶν μεταλλείων.

Ὁ θαυότερος θάλος τῆς Ἀγγλίας θρίσκεται στὴν Τρεγκάρν τῆς Γανδινασίρ, τὸ θάθος τοῦ ὁποῖου εἶνε μεγαλύτερο ἀπὸ 10 μέτρα.

Σὲ μερικὰ χωριά τῆς Γερμανίας, τὰ ἔξοδα τοῦ γλεντιοῦ τῶν γάμων πληρώνονται ἀπ' τοὺς προκαλεσμένους. Ἄλλοιμονο δηλαδὴ σ' ἐκεῖνον πὼ τὸν καλοῦν συχνὰ σὲ γάμολ!

Ἡ στέφι τοῦ τελευταίου αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας ἐστὶχιος στὸ Δημόσιο Ταμεῖο 4 ἑκατομμύρια λίρες στερλινῆς.

Τὰ νύχια μας μεγαλώνουν γρηγορώτερα τὸ καλοκαίρι παρὰ τὸν χειμῶνα. Ὅταν τρώμε λίγο, τὰ νύχια μεγαλώνουν γρηγορώτερα. Ὅταν ἀρρωστήσουμε, ἀργοῦν νά μεγαλώσουν τὰ νύχια μας. Τὰ νύχια τοῦ δεξιῦ χεριοῦ μας μεγαλώνουν γρηγορώτερα ἀπ' τὰ νύχια τοῦ ἀριστεροῦ. Πιο γρηγορὰ μεγαλώνει τὸ νύχι τοῦ μεσαίου δακτύλου μας καὶ πὼ ἀργὰ τὸ νύχι τοῦ δεικτοῦ.

Τὰ νύχια τοῦ χεριοῦ αὐξάνουν 4-5 ἑκατοστόμετρα τὸν χρόνον. Ὅλα αὐτὰ μὰς τὰ σερβίρε ἕνας Γάλλος γιατρός.

Παρακλυθεῖτε ὄλοι τὴν εικονομηκὴν μας σελίδα. Σὰς διαφωτίζει, σὰς καταποτίζει, σὰς προπαρασκευάζει γιά τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.